

hele Overførselsloven, dette, at man faktisk paa en Ubetydelighed nær fritager de faste Ejendomme for overhovedet at yde nogen Skat til Staten og saa samtidig lægger en ny Byrde, der kun kommer til at hvile paa den flydende Formue. Det er for mig en Hovedgrund til at være imod Overførselsloven, og hele denne Lov bliver ikke retfærdigere for mig, fordi den aldeles fortrinsvis lægger de forøgede Byrder over paa Byerne. Jeg er ikke saa meget Behændighedskunstner og ikke saa dreven i Guldsmagerkunsten som den ærede Ordfører, og jeg vil heller ikke faa den Opgave at skulle forsvare disse Love for saavel Land- som Byvælgere. Jeg vilde gerne have den Opgave, at forsvare dem over for Landvælgere, thi det vil blive en let Sag, men det vilde altid blive lidt vanskeligere, naar jeg samtidig skulde forsvare den over for Byvælgere. Jeg vilde i alt Fald have meget vanskeligt ved at naa til saa smukt et Resultat, som den ærede Ordfører naaede over for sin Bykreds, Køge, at ogsaa for Byen vilde denne Lov bringe Fordel for de allerfleste, være uden Betydning for en stor Del, og kun for en enkelt Borger i Køge vilde Resultatet blive, at han alt i alt kom til at betale 17½ Kr. mere end nu. Det var et virkeligt Kunststykke, og kan han virkelig forsvare dette i Køge, vilde jeg ønske, at jeg vilde være i Stand til paa lignende Maade at godtgøre — som han ogsaa søgte at godtgøre — at det ogsaa var en stor Fordel for Kjøbenhavn i det hele og store, thi der vil Forsvaret ganske vist falde allervanskeligst. Jeg kan nemlig ikke, som det for øvrigt blev bemærket, jeg ved ikke, om det var af Finansministeren eller af en anden Taler, i denne Sammenhæng ret vel se Forskel paa Kommunen som saadan og Kommunens Skatteborgere. Nej, det, som man derfor her maa spørge om, er, hvad der netop oplyses af Kommissionen: Hvorledes bliver Resultatet af disse samlede Love for Skatteyderne som saadanne, og der kan man ikke komme bort fra det, der jo ofte er angivet i forskellige Tal, at der for Kjøbenhavn vil være Tale om en forøget Byrde af 1,154,000 Kr., for Købstæderne af 542,000 Kr. og for Landet en formindsket Byrde af godt 3½ Mill. Kr., og at saa Statskassen yderligere betaler de 1,840,000 Kr., i hvis Tilvejeskaffelse Land og By begge tage Del. Det kan man ikke komme bort fra, og naar man ikke kan det, kan man ikke komme bort fra, at hele Loven i sin Bund ender med at tage en Del Byrder bort fra Landet og lægge dem

over paa Byerne. Imidlertid, det kunde jeg i og for sig gaa med til, hvis jeg virkelig saa, at hele denne Skattereform ogsaa kunde støtte og fremme Landbruget, men deri er jeg enig med det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen), at det naturligvis vil være en Behagelighed for enkelte særlig ogsaa for flere forgældede Landmænd, som det kan holde oppe en lille Tid. Det vil dog kun for kort Tid være en Behagelighed, og saa vil, naar et Par Aar er gaaet, Landbruget være stillet ganske som før. Derfor kan jeg aldrig blive nogen særlig Ven af Overførselsloven.

De andre Lovforslag skal jeg kun dvæle ganske kort ved, men der er dog enkelte Momenter, jeg maa berøre; de have allerede været behandlet fra forskellige Sider, og jeg maa vel derfor have Lov til ogsaa at knytte nogle Udtalelser til dem, saavel til den ny interkommunale Skattelov som til Tiendeloven. Den førstnævnte er for mig som for andre ærede Medlemmer et Plus i hele Komplekset. Over for det ærede Medlem for Thisted vil jeg dog sige, at jeg ikke forstaa, hvorledes Loven kan være meget god, naar han dog mener, at paa de enkelte Punkter, hvor Lovens Bestemmelser vilde være allermost paa deres Plads, vilde være allermost retfærdige — nemlig i Forholdet mellem Kjøbenhavn og dens Nabokommuner — der maa den ikke gøres gældende. Naar saa er, taber jeg Respekten baade for Retfærdigheden ved hele Reformen og Ønskeligheden deraf. Nej, det er jo klart, at for Gentofte, Ordrup og andre Kommuner, ikke at tale om Frederiksberg, vil der komme noget forandrede Forhold. I Ordrup og Gentofte er Forholdet jo netop det, at der bor mange Folk, der sidde i Kjøbenhavn som Direktører, Fabrikanter og Handelsmænd og tjene Penge, men som flytte ud for at blive fri for Beskatning paa det Sted, hvor de tjene Pengene. I samme Forhold som den inden for rette Grænser bøder paa dette Forhold, i samme Forhold er denne Lov ogsaa retfærdig, og tilmed maa det erindres, at just i Forholdet mellem Kjøbenhavn og de nævnte Kommuner veje de Betæneligheder, som det ærede Medlem for Thisted gjorde gældende i Gaar, kun lidt til; de gælde i langt højere Grad paa andre Steder, f. Eks. i Randers over for Folk i *Strømmen* og i Aarhus over for *Brabrand*, fordi Aarhus har en Skatteprocent af 8—10 og Randers vel en lignende høj Skat. Men her ved Kjøbenhavn har man netop den store Fordel, at Erhvervs-